

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 15.

Fjerde Session.

15de Mode.

Mandagen den 8de November.

(Fortf.)

S. Sørensen: Naar man har beraabt sig paa en lægekyndig Auctoritet i denne Sag som talende for, at nærværende Forsamling ikke skulde behandle denne Sag, saa turde man vel ikke undlade at tage Hensyn til de Erfaringer, man har, og af hvilke vi nys hørte nogle anføre. Dersom man vilde lytte til, hvad andre Læger i denne Sag have udtalt, og kjendte de forskjellige Udtalelser, som man maaffee til en noget anden Anskuelse af Sagen. Det vilde da blive nødvendigt at veie mod hinanden de 2 Ting, nemlig de Fordele, som Vaccinen medfører, og de Ulemper, som den affedkommer for mangfoldige Børn. Jeg skal ikke indlade mig paa denne Materie, som ligger udenfor mit Omdømme; men jeg kan dog ikke undlade, naar man holder saa mange Lovprisninger over Vaccinationen, at gjøre opmærksom paa en Erfaring, nemlig den, at Vaccinen ikke aldeles beskytter imod de naturlige Kopper, at mange Vaccinerede blive smittede af denne Sygdom, nogle i en mindre, andre i en mere betydelig Grad, og endelig, at vi maae erindre, hvad der er blevet udtalt af mangfoldige af Europas berømteste Læger, at Vaccinen kun beskytter indenfor en vis Aldersgrændse, og at det derfor er nødvendigt, at lade sig revaccinere, Nogle paa staae hvert 11te, Andre hvert 7de Aar, da Vaccinen efter et saadant Tidsrum aldeles har ophørt at udøve nogen stikkende Indflydelse. Det er en udtalt Dom af mange Læger, og den, mener jeg, er man ligesaa beføiet at tage Hensyn til, som den man hører fra den modsatte Side om Vaccinen som et Beskyttelsesmiddel. Jeg anseer det derfor for min Pligt at fremme for Sagens Behandling her i Thinget.

Orholm: Det er netop det sidste Foredrag, som vi have hørt, der bevæger mig til deraf at udbrage den Slutning, som jeg synes at maatte komme til i denne Sag. Dersom Vaccinationen var anerkjendt som et useilbarligt Middel mod Kopperne, troer jeg, at man meget godt kunde slutte sig til deres Mening, der yttres, saaledes som steer er af en æret Landstingsmand (Kierkegaard), at man ikke indseer, hvorledes det, at Enkelte afholde sig fra at benytte den, kunde have Indflydelse paa den Nytte, som Andre havde af den, og saa vilde der altsaa i mine Tanker ikke kunne være Noget imod at fremme et Lovforslag, der ikke berørte Nogens Rettigheder. Naar det derimod er Tilfældet, saaledes som jeg antager, efter hvad jeg har hørt omtale, at Vaccinen ikke er noget useilbarligt Middel imod Kopperne, saa forekommer det mig ogsaa klart, at det vil være i Almeenhedens Interesse at holde paa, at Alle lade deres Børn vaccinere. Dersom jeg turde opstille en Sammenligning, som maaffee kan tillades en Lægmand som mig, vilde jeg sige, at den her omtalte Bestemmelse vel kunde sættes ved Siden af Lovbestemmelsen om at holde Tegttag i Byerne. Thi ligesom vistnok paa den ene Side en Mand's Rettighed til at tælle sit Huus saaledes, som han vil, synes at burde være fri for Lovens Indgrib, saaledes troer jeg ogsaa, at man med Hensyn til Vaccinen kan anvende den Sætning, der vistnok ligger til Grund for Bestemmelsen i den første Retning, den nemlig, at man ikke skal berøve Naboen eller Andre den Sikkerhed, de skulde opnaae ved det Middel, man nu søger at fritage Enkelte for at benytte, og saaledes udsætte dem, der benytte det, for den Fare, ikke at nyde den Fordeel deraf, som er tilsigtet.

Orsted: Jeg skal ikke indlade mig paa nogen videre udsørlig Drøftelse af denne Sag,